

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำนาย ตรวจสอบและพัฒนาโมเดลความสำเร็จในมหาวิทยาลัยของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย ในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543 – 2546 แต่การวิจัยนี้ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างรุ่นที่เข้าปีการศึกษา 2543-2545 เนื่องจากมีข้อมูลเพียงพอที่จะวิเคราะห์ได้ โดยจำแนกเป็นผู้ที่ผ่านการคัดเลือกในปีการศึกษา 2543 จำนวน 305 คน ในปีการศึกษา 2544 จำนวน 299 คน และในปีการศึกษา 2545 จำนวน 302 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 906 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ที่ศึกษาอยู่จริงในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543 จำนวน 257 คน ปีการศึกษา 2544 จำนวน 243 และปีการศึกษา 2545 จำนวน 232 คน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยแจกแบบสอบถามตามชั้นปี คือ ปีการศึกษา 2543 แจกแบบสอบถามจำนวน 257 ฉบับ ได้รับกลับมาจำนวน 206 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.15 ปีการศึกษา 2544 แจกแบบสอบถามจำนวน 243 ได้รับกลับมาจำนวน 213 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.65 และปีการศึกษา 2545 แจกแบบสอบถามจำนวน 232 ฉบับ ได้รับกลับมาจำนวน 183 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 78.87

การวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งเป็นข้อมูลทุติยภูมิ คือข้อมูลคะแนนสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย ข้อมูลผลการเรียนเฉลี่ยจากฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โดยใช้แบบบันทึกข้อมูล และในส่วนของข้อมูลที่ให้กลุ่มตัวอย่างรายงานตนเองโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ เครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อศึกษาคูณลักษณะบางประการของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ในส่วนของลักษณะทั่วไปของนิสิต เป็นแบบตรวจสอบรายการ ได้แก่วิธีการคัดเลือกเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่กำลังศึกษา ประวัติการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และประวัติการเรียนระดับปริญญาตรี ในส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 32 ข้อ โดยให้ผู้ตอบรายงานตนเองใน 2 ลักษณะคือ คุณลักษณะของนิสิตขณะเรียนในระดับมัธยมศึกษา

ตอนปลายและคุณลักษณะขณะเรียนในมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน คุณภาพของเครื่องมือ ค่าความเที่ยงแบบสอบถามด้านคุณธรรมและจิตสำนึก (MORAL) เท่ากับ .789 ด้านทักษะความสามารถที่จำเป็นสำหรับคนยุคใหม่ (ABILITY) เท่ากับ .831

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ใช้สถิติบรรยายคำนวณหาค่าสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง เพื่อศึกษา ลักษณะการกระจายของตัวแปรแต่ละตัว การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows version 11.5 วิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และค่าน้ำหนักความสำคัญของแต่ละองค์ประกอบ และการวิเคราะห์ความโมเดลระหว่างปีการศึกษาของแต่ละชั้นปี คือ ปีการศึกษา 2543-2545 โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม LISREL 8.53

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้น

1.1 สถิติพื้นฐานของคะแนนจากการสอบในรายวิชาต่างๆ

สำหรับการคัดเลือกผ่านทบวงมหาวิทยาลัยในช่วงปีการศึกษา 2543-2545 ผลปรากฏว่าโดยเฉลี่ยผู้ที่ผ่านการคัดเลือกและเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์มีคะแนน GPA เท่ากับ 3.09 และพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) จะเพิ่มขึ้นในทุกๆ ปี โดยในปีการศึกษา 2543 2544 และ 2545 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.93, 3.11 และ 3.25 ตามลำดับ การกระจายของคะแนน GPA ในปีการศึกษา 2543 มีการกระจายสูงที่สุด รองลงมาคือปีการศึกษา 2544 และ 2545 คือ 16.03, 14.02, 11.76 ตามลำดับในส่วนในช่วงคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) พบว่าในช่วง 3 ปีการศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 78.35 แต่เมื่อพิจารณาลงไปในแต่ละปีการศึกษาพบว่ามีค่าค่อนข้างสูงและสูงขึ้นในแต่ละปีอย่างต่อเนื่อง และพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ของคะแนน PR มีค่าสูงกว่าคะแนน GPA ประมาณ 2 เท่า เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในรายวิชาที่เป็นองค์ประกอบในการคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ พบว่าในรายวิชาเดียวกันคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างใกล้เคียงกันทั้ง 3 ปีการศึกษา แต่คะแนนเฉลี่ยแต่ละรายวิชามีความแตกต่างกันค่อนข้างสูง

1.2 สถิติพื้นฐานของระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิต

จากการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2543 ขณะเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าคุณธรรมและจิตสำนึกค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ในช่วง 3.56 ถึง 4.47 และพบว่าคุณธรรมด้านปัจจัยหล่อเลี้ยงมีค่าสูงสุดเท่ากับ 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.48 ถึง 0.77 ค่าความเบี่ยงอยู่ในช่วง -0.68 ถึง 0.07 และค่าความโด่งอยู่ในช่วง -0.64 ถึง 1.91

ปีการศึกษา 2544 พบว่าคุณธรรมและจิตสำนึกค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในช่วง 3.52 ถึง 4.47 และพบว่าคุณธรรมด้านปัจจัยหล่อเลี้ยงมีค่าสูงสุดเท่ากับ 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.65 ถึง 0.76 ค่าความเบี่ยงอยู่ในช่วง -0.97 ถึง 0.18 และค่าความโด่งอยู่ในช่วง -0.48 ถึง 2.56 ปีการศึกษา 2545 พบว่าคุณธรรมและจิตสำนึกค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในช่วง 3.47 ถึง 4.27 และพบว่าคุณธรรมด้านปัจจัยหล่อเลี้ยงมีค่าสูงสุดเท่ากับ 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.62 ถึง 0.75 ค่าความเบี่ยงอยู่ในช่วง -1.08 ถึง 0.27 และค่าความโด่งอยู่ในช่วง -0.79 ถึง 2.13

สำหรับด้านทักษะความสามารถที่จำเป็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2543 พบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.05 ถึง 4.55 ทักษะความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.47 ถึง 0.55 ค่าความเบี่ยงอยู่ในช่วง -1.07 ถึง -0.10 และค่าความโด่งอยู่ในช่วง -0.64 ถึง 1.63 ปีการศึกษา 2544 พบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.90 ถึง 4.61 ทักษะความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.50-0.56 ค่าความเบี่ยงอยู่ในช่วง -1.25 ถึง -0.13 และค่าความโด่งอยู่ในช่วง 0.00 ถึง 1.71 ปีการศึกษา 2545 พบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.90 ถึง 4.36 ทักษะความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.48 ถึง 0.61 ค่าความเบี่ยงอยู่ในช่วง -0.62 ถึง 0.16 และค่าความโด่งอยู่ในช่วง -0.11 ถึง -0.75

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสำเร็จในมหาวิทยาลัย

1. การพัฒนาโมเดลความสำเร็จในมหาวิทยาลัยของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดและทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า องค์ประกอบที่ใช้วัดความสำเร็จ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 และ (2) ทักษะความสามารถที่จำเป็นสำหรับคนยุคใหม่(ทักษะชีวิต ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการจัดการ) ส่วนตัวองค์ประกอบที่อธิบายความสำเร็จมีตัวทำนาย 4 ตัว คือ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม, เปอร์เซนต์ไทล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย และระดับคุณธรรมและจิตสำนึก ซึ่งวัดตัวแปรย่อย 4 ชุด ได้แก่ ปัจจัยผลักดัน (ความขยันหมั่นเพียร ความอดทน การพึ่งตนเอง และมีวินัย) ปัจจัยหล่อเลี้ยง (ความรับผิดชอบ ความกตัญญู) ปัจจัยเหนี่ยวรั้ง (ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความตรงต่อเวลา) และปัจจัยสนับสนุน(ความเมตตา ความซื่อสัตย์)

2. การวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลความสำเร็จในมหาวิทยาลัยของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าทั้ง 3 ปีการศึกษาโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. จากการศึกษาพบว่าโมเดลความสำเร็จในมหาวิทยาลัยของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งสามปีการศึกษา พบว่าโมเดลไม่แปรเปลี่ยนเมื่อพิจารณาจากเส้นทางอิทธิพล แต่ค่าอิทธิพลเปลี่ยนแปลงในแต่ละปีการศึกษา

4. จากการศึกษาความสามารถตัวทำนายในปีการศึกษา 2543-2545 พบว่าตัวแปรทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 (GPAX) ได้อย่างมีนัยสำคัญ คือ คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย (SCO_ENT) ซึ่งมีนัยสำคัญทั้งสามปีแต่มีแนวโน้มลดลง โดยมีค่าเท่ากับ 0.53, 0.48 และ 0.45 ตามลำดับ และตัวแปรทำนายทั้งสี่ตัวสามารถอธิบายความสำเร็จได้ร้อยละ 32, 29 และ 23 ตามลำดับและมีแนวโน้มลดลง

ตัวแปรที่ทำนายทักษะความสามารถที่จำเป็นสำหรับคนยุคใหม่ ได้แก่ คุณธรรมและจิตสำนึก (MORAL) มีค่าสูงสุดและมีนัยสำคัญ โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.57, 0.59 และ 0.72 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรอื่นๆ ไม่มีนัยสำคัญ ความสามารถในการทำนายของตัวแปรทำนายทั้งสี่ตัวอธิบายความสำเร็จได้ร้อยละ 35, 35 และ 56 ตามลำดับและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

1) ผลการวิจัยพบว่าโดยเฉลี่ยผู้ที่ผ่านการคัดเลือกและเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์มีคะแนน GPA เท่ากับ 3.09 จะพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPA) จะเพิ่มขึ้นในทุกๆ ปี โดยในปีการศึกษา 2543, 2544 และ 2545 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.93, 3.11 และ 3.25 ตามลำดับ เพิ่มขึ้นของคะแนนเฉลี่ยสะสมมัธยมศึกษาตอนปลาย อาจอภิปรายได้หลายประเด็น เช่น นักเรียนอาจจะเรียนกวดวิชา เพื่อเพิ่มคะแนนในส่วนนี้ให้สูงขึ้น ดังผลงานวิจัยของสุชาติดา บวรกิติวงศ์ และคณะ(2545) หรือเด็กมีความตั้งใจเรียนมากขึ้นเพราะระบบการคัดคนเข้าศึกษาในอุดมศึกษาในปัจจุบันใช้ป็นองค์ประกอบหนึ่งในการตัดสินใจคัดเลือกคนเข้าเรียน

2) จากการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2543-2545 พบว่าขณะเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คุณธรรมและจิตสำนึกค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด และคุณธรรมด้านปัจเจกหล่อเลี้ยงมีค่าสูงสุดทั้งสามปี จากผลการวิจัยนี้ทำให้ได้ข้อมูลว่านักเรียนที่เข้ามหาวิทยาลัยได้ส่วนใหญ่มีคุณธรรมและจิตสำนึกดี และเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักขององค์ประกอบด้านคุณธรรมและจิตสำนึกที่ส่งผลต่อความสำเร็จในมหาวิทยาลัย

ค่อนข้างสูง จึงน่าจะมีการพิจารณานำองค์ประกอบนี้มาเป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกคนเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษา โดยอาจจะปรากฏในสมุดพกแห่งความดี ซึ่งข้อค้นพบนี้สนับสนุนงานวิจัยของ สุชาติดา บวรกิติวงศ์ และคณะ (2545) กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2545) ที่เสนอให้มีการจัดทำสมุดพกแห่งความดีและพิจารณาเข้าสู่ระบบการคัดเลือกคนเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษา

ในส่วนของทักษะด้านความสามารถด้านต่างๆ ในระดับปริญญาตรี พบว่านิสิตมีความสามารถด้านเทคโนโลยีเฉลี่ยสูงสุดในทุกปีการศึกษา 2543-2545 แสดงให้เห็นว่านิสิตปัจจุบันสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาค้นคว้าได้ดีขึ้น มีความเข้าใจและสามารถใช้เครื่องมือและอุปกรณ์สารสนเทศที่จำเป็นในชีวิตได้ รองลงมาคือ ทักษะความสามารถด้านสังคม หมายถึง นิสิตมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม มีมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตในสังคมดังเช่นที่ปรากฏในคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ของทบวงมหาวิทยาลัย (2540)

3) จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ความสำเร็จมี 2 ส่วนด้วยกัน คือ (1) การทำนายความสำเร็จทางวิชาการ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 (GPAX)) ตัวทำนายที่ส่งอิทธิพลมากที่สุด คือ คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.53, 0.48 และ 0.45 ส่วนตัวทำนายอื่นๆ ไม่มีนัยสำคัญ และมีอำนาจในการทำนายได้ร้อยละ 32, 29 และ 23 ตามลำดับ ผลการวิจัยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ(2536) ที่ศึกษาอำนาจการทำนายของคะแนนสอบต่อแต้มเฉลี่ยสะสมของนิสิตที่สอบเข้ารุ่นปีการศึกษา 2528 ชั้นปีที่ 1-4 พบว่าอำนาจการทำนายเท่ากับ 24.86, 18.34, 16.42 และ 16.69 ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นว่าคะแนนสอบคัดเลือกสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในอุดมศึกษาได้ดีพอควร อย่างไรก็ตามการทำนายมีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ ยังไม่มีข้อมูลสนับสนุนชัดเจน ประเด็นที่น่าสนใจศึกษาต่อไป คือ คุณภาพของข้อสอบแต่ละรุ่นแตกต่างกันมาตรฐานเพียงใดในปีแรกๆ ส่วนในปีถัดไปมีแนวโน้มลดลงและไม่คงที่ อาจเนื่องมาจากหลายสาเหตุ เช่น ในแต่ละปีการศึกษาที่มีการคัดเลือกคนเข้าศึกษาข้อสอบคัดเลือกมีความยากง่ายแตกต่างกัน หรือนิสิตที่สอบเข้าในแต่ละปีมาจากโรงเรียนที่มีมาตรฐานแตกต่างกัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถานศึกษาหรือ มหาวิทยาลัยควรจะมีการติดตาม และให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็นสำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาใน แต่ละปีอย่างใกล้ชิด แต่สำหรับองค์ประกอบในการคัดเลือกคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยยังมีความสำคัญ และต้องคงไว้เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการคัดเลือกคนเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่อไป (2) ตัวทำนายความสำเร็จที่ไม่ใช่วิชาการด้านทักษะความสามารถที่จำเป็นสำหรับคนยุคใหม่พบว่าคุณธรรมและจิตสำนึกส่งอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทุกปีการศึกษา เท่ากับ 0.57, 0.59 และ 0.72 มีแนวโน้มสูงขึ้น และมีอำนาจในการทำนายได้ร้อยละ 35, 35 และ 56 ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นว่า ความสำเร็จใน

มหาวิทยาลัยไม่ได้มาจากความสามารถทางวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการพิจารณาหลายเรื่อง เช่น การวางแผนในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรม เป็นคนเก่ง คนดี และเป็นคนมีความสุข หรือบางหน่วยงานอาจจะมียุทธศาสตร์ใช้ประกอบการสัมภาษณ์เข้าทำงาน และที่สำคัญคือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคัดคนเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการคัดเลือกคนเข้าศึกษา แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้มีข้อจำกัดเรื่องการสร้างเครื่องมือในการวัดคุณธรรมและจิตสำนึก ดังนั้นก่อนที่หน่วยงานต่างๆ จะนำผลวิจัยไปใช้ควรมีการศึกษาซ้ำในเรื่องของการสร้างเครื่องมือวัดด้านคุณธรรมและจิตสำนึก และเครื่องมือวัดทักษะความสามารถที่จำเป็นสำหรับคนยุคใหม่ให้มีประสิทธิภาพ มีความยุติธรรมโปร่งใสสำหรับคัดเลือกคนต่อไป

สรุปได้ว่าคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 ได้มากกว่าได้ที่คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย(GPA) และเปอร์เซ็นต์ไทล์(PR) ไม่มีนัยสำคัญในการทำนายความสำเร็จทางวิชาการของนิสิตครูในมหาวิทยาลัย สะท้อนให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย(GPA) และเปอร์เซ็นต์ไทล์(PR) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมาจากโรงเรียนที่มีมาตรฐานแตกต่างกัน ดังนั้นการคัดคนเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไม่น่าจะให้ความสำคัญกับได้ที่คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย(GPA) และเปอร์เซ็นต์ไทล์(PR) มากนักตราบใดที่คุณภาพของโรงเรียนยังไม่เท่าเทียมกัน แต่ควรมีการนำความสามารถที่ไม่ใช่วิชาการเข้ามาเป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาด้วย เนื่องจากความสำเร็จในมหาวิทยาลัยไม่ใช่พิจารณาแต่องค์ประกอบด้านวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว ยังต้องคำนึงถึงทักษะความสามารถที่จำเป็นสำหรับคนยุคใหม่ด้วย ผลการวิจัยนี้จึงสนับสนุนความคิดของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจะร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในการจัดทำและสนับสนุนให้เกิดโครงการกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีการแต่งตั้งกรรมการจัดทำระบบบันทึกประวัตินักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านคุณงามความดี “สมุดพกแห่งความดี” เพื่อนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกคนเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งการจัดกิจกรรมดังกล่าวนอกจากจะใช้ในการคัดเลือกแล้วยังสร้างเสริมเด็กไทยให้มีคุณธรรม คุณภาพ และคุณค่า เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง ดี และมีความสุข จะเห็นว่าลักษณะเหล่านี้คือความสามารถที่ไม่ใช่วิชาการที่จะส่งผลต่อความสำเร็จในมหาวิทยาลัยต่อไปด้วย

ดังนั้นความพยายามในการพัฒนาเครื่องมือวัดคุณธรรมและจิตสำนึกของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเครื่องมือวัดทักษะความสามารถที่จำเป็นของคนยุคใหม่ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการพัฒนาโมเดลความสำเร็จในมหาวิทยาลัยของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าตัวทำนายความสำเร็จด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 คือ คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย และตัวทำนายความสำเร็จด้านทักษะความสามารถที่จำเป็นสำหรับคนยุคใหม่ คือ คุณธรรมและจิตสำนึก ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้ดังนี้

1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกคนเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาควรจะพิจารณาองค์ประกอบทั้งในด้านความสามารถทางวิชาการ คือ ผลการสอบเข้ามหาวิทยาลัย และด้านความสามารถที่ไม่ใช่วิชาการ คือ คุณธรรมและจิตสำนึกเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจนำองค์ประกอบเหล่านี้ไปใช้ในระบบ ADMISSION ในปีการศึกษา 2549 ซึ่งเป็นระบบการคัดเลือกนักศึกษาแบบใหม่

2) โรงเรียน หรือสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความรู้คู่คุณธรรม เก่ง ดี และมีความสุข เนื่องจากความสำเร็จในมหาวิทยาลัยไม่ได้มาจากความสามารถทางวิชาการเพียงอย่างเดียวยังต้องอาศัยองค์ประกอบด้านคุณธรรมและจิตสำนึกจากพื้นฐานของนักเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ศึกษาเพียงคณะครุศาสตร์เท่านั้น ไม่เพียงพอในการสรุปผลในบางประเด็น ควรมีการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมและควรจะมีการศึกษาในสาขาอื่น หรือในมหาวิทยาลัยอื่นด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูลมาเปรียบเทียบกันได้

2) งานวิจัยในครั้งนี้มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลลักษณะพฤติกรรมโดยวิธีการสร้างแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างรายงานตนเองจากแบบสอบถามที่เป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งอาจจะมีข้อจำกัดด้านความตรง ดังนั้นควรจะมีการพัฒนาเครื่องมือวัดคุณธรรมและจิตสำนึกของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเครื่องมือวัดทักษะความสามารถที่จำเป็นของคนยุคใหม่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยต่อไปพร้อมๆ กับการศึกษาวิธีการประเมินที่เป็นที่ยอมรับด้านความโปร่งใสยุติธรรมมากขึ้น เช่น การให้ผู้สอนประเมิน การให้เพื่อนประเมิน หรือผู้ปกครองประเมิน หรือมีเครื่องมือวัดอื่นที่สามารถจำแนกผู้เรียนได้ตรง ซึ่งจำเป็นต้องมีการศึกษาต่อไป